

Allah Resulü (a.s.) gibi biz de hep dua ettik, “Allahım! Receb ve Şaban (ayların)da bize bereket lütfet ve bizi Ramazana kavuştur” diye. Hamdolsun Allah’a, bizi Ramazana ve bayrama kavuşturdu. Biz de bu mübarek zaman dilimi içerisinde günah kirlerinden arınmaya, ibadetlerle donanmaya gayret ettik. Arındığımızı ve donandığımızı dair ümidimiz var. Zira sadece rızayı ilahîyi gözeterek nefsimizi disiplin altına almaya, günahlardan uzak durmaya, geceleri kâim gündüzleri sâim olmaya çalıştık.

Önemli olan bu aydaki kazanımlarımızı muhafaza etmek ve kulluk bilincini sürekli olarak canlı tutabilmektir. Çünkü ibadette süreklilik esastır ve Hz. Peygamber’in hadislerinden biliyoruz ki, az da olsa ibadetin devamlı olanı efdaldır.

Kıymetli okuyucularım! Beden için su ve ekmek ne ise, ruh için dua ve ibadet de odur. Bu bakımdan bir mümin için bayram gelene kadar değil, ölüm gelene kadar ibadet (ilahî yasalara riayet) etmek esastır. Zira balık sudan, bülbül gülden, mümin bir kul da Rabbinden ayrılmak istemez. Ne diyor şair? Ballar balını buldum, peteğim yağma olsun. Mümin için ibadet ve bu vesileyle Allah ile irtibata geçmek ballar balıdır. Mümin, Yunus’un ifadesiyle;

Ne varlığa övünürüm,

Ne yokluğa yerinirim,

Aşkın ile övünürüm,

Bana Seni gerek Seni, der.

Değerli kardeşlerim! Amacımız dareyn saadeti elde etmek ve huzura kavuşmaktır. Bunu gerçekleştirmek için Cenab-ı Hak ile sürekli irtibat halinde olmak iktiza etmektedir. Çünkü insan akli daima en güzeli ve en mükemmeli aramaktadır. İnsan kusursuzluğa âşıktır. Mükemmel ve kusursuz olana ulaşmadıkça insanın gönlü rahat etmez, huzursuzluktan kurtulamaz. Örneğin insan, diğerlerine nispetle her yönüyle farklı ve üstün özelliklere sahip lüks bir otomobil satın alır, mutlu olur. Fakat bu mutluluk, ondan daha kaliteli, modeli daha yüksek, daha güzel ve daha mükemmel bir otomobilin piyasaya sürülmesine kadar devam eder, süreklilik arz etmez. Çünkü bu şahıs, artık kendi otomobilinin kusurlarını ve eksikliklerini görmüş ve rahatsız olmaya başlamıştır. Artık bundan daha üstün, daha güzel ve daha mükemmel bir otomobil satın almadıkça rahat edemez. Onu satın alsa bile bir üst model çıktığında yine huzursuzluk baş gösterir. Dolayısıyla insan, hep arayış içerisinde. En güzeli ve en mükemmeli buluncaya kadar bu arayış devam edecektir. Bu sadece otomobil için değil, her şey geçerlidir. İnsan neye sahip olursa olsun kendine ait olan şeyden daha güzelini, daha mükemmelini gördükçe huzursuz olur ve en güzel ve en mükemmel olanı elde etmek için çaba sarf eder. Tabir caizse insan daima müspet anlamda “en” lere taliptir. Kusursuz ve noksansız olanı aramaktadır. Şimdi bu noktada biraz düşünelim. Yaratıklar içerisinde kusursuz ve noksansız olan herhangi bir şey var mıdır? Yoktur. O halde insan aslında kimi arıyor? Öyle anlaşılıyor ki, bütün noksanlıklardan ve kusurlardan münezzehe olan Rabbini arıyor. Onun içindir ki Yüce Allah Kur’ân’da “Dikkat! Kalpler, ancak Allah’ı zikretmekle huzura erer”¹ “Kim beni zikretmekten yüz çevirirse şüphesiz ki onun sıkıntılı bir hayatı olacaktır”² buyurur. Öyleyse kalp huzuru ya da gönül rahatlığı Allah’a bağlılıkla doğru orantılıdır. Kulun, Allah ile münasebeti nispetinde huzuru artar. Aslında ruh sağlığı denen şey de bu hususla yakından ilgilidir. Dindarlarda intihar oranının dindar olmayanlara nispetle çok daha az olmasının sebebi de budur.

Kıymetli okuyucularım! Rabbimize olan kulluğumuz geçici değil, sürekli olsun. Ramazan ayı ile sınırlı kalmayın, son nefesimize kadar devam etsin. Mümin, hiçbir zaman tatil yapmaz, atıl ve

pasif kalmaz, kalmamalıdır. Ayet-i kerimenin³ gereği olarak bir işi bitirdiği zaman derhal başka bir işe girer. İş bitti diye rahata düşüp kalmaz; bir görevi bitirir bitirmez, biraz dinlendikten sonra bir başkasına yönelir. Fakat bunu yaparken, Rabbi ile gönül bağı bir an olsun koparmaz. İşte ancak bu şekilde zorluklar kolaylığa, sıkıntılar rahmete dönüşür.

Kardeşlerim! Bizim yaratılış gayemiz kulluktur, ibadettir, ilahî yasaları icra etmektir. İmanımızı muhafaza etmek, Allah'ın azabından ve gazabından korunmak ve iki cihan saadetine ermek ancak bununla mümkündür.

Unutmayalım ki, ibadet ve kulluk, Yüce Dosta varmak için çıkılan bir yolculuktur. O halde dosta giden yarı yoldan dönmemelidir.

.....

1. Lokman, 31/17., 2. Tâ-Hâ, 20/24., 3. İnşirah, 94/7.